

Kohtuasi T-47/02

Manfred Danzer ja Hannelore Danzer

versus

Euroopa Liidu Nõukogu

Äriühinguõigus — Direktiivid 68/151/EMÜ ja 78/660/EMÜ — Raamatupidamise
aastaruannete avaldamine — Ärisaladuse kaitse — Põhiõiguste rikkumine —
Õiguslik alus — Kahju hüvitamise hagi — Vastuvõetamatus

Esimese Astme Kohtu otsus (kolmas koda), 21. juuni 2006 . . . . . II - 1782

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. *Kahju hüvitamise hagi — Tühistamishagist sõltumatus*
(EÜ artikkel 235 ja EÜ artikli 288 teine lõik)
2. *Eelotsuse küsimused — Euroopa Kohtusse pöördumine — Ühenduse õigusakti kehtivuse*
vaidlustamine siseriiklikus kohtus
(EÜ artikli 234 kolmas lõik)

3. *Lepinguväline vastutus — Tingimused*

(EÜ artikli 288 teine lõik; nõukogu direktiiv 68/151, artikli 2 lõike 1 punkt f ja direktiiv 78/660, artikkel 47)

1. EÜ artikli 288 teise lõigu alusel esitatud kahju hüvitamise hagi on iseseisev õiguskaitsevahend, millel on õiguskaitsevahendite süsteemis oma eriline ülesanne ja millele on kehtestatud teostamise tingimused, mis on töötatud välja selle spetsiifilist eesmärki arvestades. See erineb tühistamishagist selle poolest, et taotleb mitte mingi konkreetse meetme tühistamist, vaid kahju hüvitamist, mille institutsioon tekitab. Kahju hüvitamise hagi iseseisvuse põhimõtet kinnitab ka asjaolu, et selle hagi eesmärk erineb tühistamishagi eesmärgist. Kahju hüvitamise hagi tuleb tunnistada vastuvõetamatuks, kui selle tegelik eesmärk on lõplikult jõustunud akti tagasivõtmine ning kui selle rahuldamise tagajärjeks oleks vaidlusaluse akti õiguslike tagajärgede tühistamine. See kehtib veelgi enam juhul, kui kahju hüvitamise hagi taotletud hüvitise suurus vastab täpselt summale, mida hageja on pidanud lõplikult jõustunud akti kohaldamise tõttu maksma.
2. Kui liikmesriigi kohtus, mille otsuste peale ei saa siseriikliku õiguse järgi edasi kaevata, kerkib üles küsimus ühenduse õiguse tõlgendamise kohta, peab see kohus üldjuhul vastavalt EÜ artikli 234 kolmandale lõigule taotlema sellekohast eelotsust Euroopa Kohtult. Sellele vaatamata võib siseriiklik kohus juhul, kui ühenduse õiguse õige kohaldamine on niivõrd ilmselge, et põhjendatud kahtlus ei ole võimalik, otsustada talle kuuluvat kaalutluspädevust teostades hoiduda esitamast Euroopa Kohtule ühenduse õiguse tõlgendamise küsimust, mis tema menetluses olevas asjas on tõstatatud.

Veelgi enam, see kohus ei ole kohustatud esitama kõiki eelotsuse küsimusi, mida tal seoses ühenduse akti kehtivuse hindamisega esitada palutakse.

Pelgalt ühe poole väitest, et kohtuvaidlus tõstatab ühenduse õiguse kehtivuse küsimuse, ei piisa, et asjaomane kohus peaks arvama, et küsimus on üles kerkinud EÜ artikli 234 tähenduses. Täpsemalt, siseriiklik kohus võib otsustada, et vaidlustatud ühenduse akti kehtivuses pole mingit kahtlust ning seetõttu puudub

(vt punktid 27 ja 28)

vajadus Euroopa Kohtule selle kohta eelotsuse küsimuse esitamiseks. Asjajomane kohus võib ise ühenduse akti kehtivust uurida ning kui ta leiab, et poolte esitatud väited akti kehtetuse kohta ei ole põhjendatud, võib ta need väited tagasi lükata ning järeldada, et akt on täielikult kehtiv. Seda tehes ei sea ta kahtluse alla ühenduse akti olemasolu.

(vt punktid 36 ja 37)

3. Nõukogu poolt direktiivi 68/151 tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks EMÜ asutamislepingu artikli 58 teises lõigus tähen-

datud äriühingutelt nõuavad, et muuta sellised tagatised ühenduse kõigis osades võrdväärseteks, artikli 2 lõike 1 punkti f vastuvõtmine ja direktiivi 78/660, mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid, artikli 47 vastuvõtmine, mis näeb ette raamatupidamise aastaaruannete kohustusliku avaldamise, ei kujuta endast õigusvastast käitumist, mis tooks kaasa ühenduse vastutuse. Ainuüksi kooskõlastamisdirektiivi õigusvastasus ei ole ühenduse lepinguvälise vastutuse tekkimiseks piisav, sest see vastutus tekib üksnes üksikisikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumise korral.

(vt punkt 52)